

Finansutskottets betänkande

1989/90:FiU27

Riksbankens förvaltning år 1989

(redog. 1989/90:15 och 19)

1989/90
FiU27

Sammanfattning

Utskottet tillstyrker i betänkandet att riksbanksfullmäktige beviljas ansvarsfrihet för sin förvaltning under 1989. Utskottet biträder också fullmäktiges förslag till disposition av riksbankens resultat och till kompensation för statens inkomstbortfall i samband med ändrat huvudmannaskap för mynttillverkningen. Utskottet föreslår att riksdagen fastställer riksbankens balansräkning och resultaträkning.

I detta sammanhang behandlar utskottet också fyra under allmänna motionstiden väckta motioner om utförsäljning av Sveriges guldreserv, om avskaffande av 10-öresmynt, om nickelfri legering i 10-kronorsmynt och om ökat oberoende för riksbanken. Motionerna avstyrks av utskottet.

Moderata samlingspartiet och folkpartiet har i en gemensam reservation ställt sig bakom förslagen i den sistnämnda motionen.

Redogörelserna

I detta betänkande behandlar utskottet två redogörelser rörande riksbankens verksamhet under år 1989 samt fyra under allmänna motionstiden väckta motioner.

Redogörelserna som avses är följande.

Fullmäktiges i riksbanken förvaltningsberättelse för år 1989 (redog. 1989/90:15). I berättelsen lämnar fullmäktige en redogörelse för den förda kredit- och valutapolitiken samt för bankens verksamhet i övrigt. Vidare lämnar fullmäktige förslag om disposition av riksbankens resultat.

Fullmäktige hemställer

1. att riksdagen fastställer riksbankens i förvaltningsberättelsen återgivna balans- och resultaträkningar för år 1989,
2. att riksdagen beslutar att av riksbankens resultat,
6 752 924 014 kr., skall
  - a) 6 000 000 000 kr. levereras in till statsverket,
  - b) 752 924 014 kr. överföras till dispositionsfonden,

3. att riksdagen beslutar att från dispositionsfonden skall 1 000 000 000 kr. överföras till statsverket.

Riksdagens revisorers berättelse över granskningen av riksbankens verksamhet under år 1989 (redog. 1989/90:19). Revisorerna tillstyrker att fullmäktige i riksbanken beviljas ansvarsfrihet för sin förvaltning under år 1989 och att riksdagen fastställer riksbankens balansräkning och resultaträkning för år 1989.

Utskottet har som underlag för sin prövning dessutom haft tillgång till fullmäktiges allmänna och särskilda protokoll från år 1989.

Motionerna

1989/90:Fi705 av Lars Tobisson m.fl. (m) vari yrkas att riksdagen beslutar att stärka riksbankens oberoende i enlighet med vad i motionen anförts.

1989/90:Fi719 av Alf Wennerfors (m) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att avskaffa 10-öringen som växelmynt.

1989/90:Fi724 av Nils T Svensson och Gunnar Nilsson (båda s) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att om ett 10-kronorsmynt införs skall detta bestå av en helt nickelfri legering.

1989/90:Fi729 av Ivar Virgin (m) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger riksbanksfullmäktige till känna vad i motionen anförts om att en utförsäljning av den svenska guldreserven bör ske.

Utskottet

I *motion Fi705* föreslår Lars Tobisson m.fl. (m) att riksdagen beslutar att stärka *riksbankens oberoende* i enlighet med vad som anförts i motionen. När finanspolitiken befinner sig i ett balansläge är det, anser motionärerna, främst penningpolitiken som bör utnyttjas i stabiliseringssyfte. Bl.a. med hänvisning till den ökade betydelse som tillmäts penningpolitiken är det, enligt deras mening, nu angeläget att ta ytterligare steg för att stärka riksbankens oberoende. I detta syfte föreslår motionärerna att den nuvarande kretsen av personer som inte är valbara till fullmäktige bör utökas från statsråd till samtliga anställda i statsdepartement. Inte heller uppdraget som riksdagsledamot bör vara förenligt med ledamotskap i riksbanksfullmäktige, anser motionärerna. Den nuvarande treåriga mandatperioden för fullmäktige valda av riksdagen bör dessutom utökas till sju år, varvid en plats skall förnyas varje år. Det författningsmässigt reglerade ändamålet med riksbankens verksamhet bör kompletteras med en föreskrift av innebörd att riksbanken skall ha till uppgift att värna om kronans yttre och inre värde. Slutligen bör samrådet med riksdagen säkerställas

genom att riksbankschefen åläggs att framträda inför finansutskottet vid fyra tillfällen per år, nämligen i nära anslutning till riksdagens högtidliga öppnande i oktober, vid överlämnandet av finansplanen i januari, vid överlämnandet av riksbankens årsberättelse i februari samt vid överlämnandet av den reviderade finansplanen i slutet av april.

Utskottet får med anledning härav anföra följande. Riksdagen antog hösten 1988 nya lagar som reglerar riksbankens verksamhet. Grundläggande bestämmelser om riksbanken och dess uppgifter finns i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank, som i allt väsentligt trädde i kraft den 1 januari 1989. De nya föreskrifterna, som tillkom efter ett omfattande utredningsarbete av statsskuldspolitiska kommittén (SPOK), innebär bl.a. att fullmäktiges sammansättning och formerna för val av fullmäktige ändrats. Vidare har i regeringsformen (RF 9 kap. 12 §) och riksbankslagen tagits in en föreskrift om riksbankens ändamål. Av den framgår att riksbanken är ansvarig för valuta- och kreditpolitiken samt för ett säkert och effektivt betalningsväsen.

Den typ av frågor som tas upp i motionen har således nyligen varit föremål för överväganden (1988/89:FiU4). Så t.ex. avvisades i detta sammanhang tanken på att i lag gå alltför långt med preciseringen av riksbankens ändamål, eftersom målen för den ekonomiska politiken och de medel som används för att uppnå dessa mål kan skifta över tiden. Man stannade därför vid den valda lösningen med en övergripande verksamhetsbeskrivning. Något skäl att nu ompröva detta ställningstagande föreligger inte enligt utskottets mening.

I likhet med motionärerna ser utskottet det som angeläget att ett samrådsförfarande kan upprätthållas mellan riksdagen och riksbanken. En praxis har utvecklats som innebär att riksbankschefen kallas till utskottet minst två gånger varje år i anslutning till utskottets behandling av finansplanen och kompletteringspropositionen. Utskottet är oförhindrat att besluta om ytterligare överläggningar med riksbankschefen, och så har även skett under vissa år. Det framstår därför inte som påkallat att i särskilda former institutionalisera detta samrådsförfarande.

Med hänvisning till vad utskottet här anfört avstyrker utskottet motion Fi705 (m).

I motion Fi719 förordar Alf Wennerfors (m) att 10-öringen avskaffas som växelmynt. Konsumenterna är, hävdar motionären, irriterade på det lilla myntet av ringa värde vars tillverkningskostnader är stora. Om man avskaffar detta, som motionären anser helt onödiga och opraktiska växelmynt, gör man en betydande samhällsekonomisk besparing.

Såsom motionären uppger är utgivningen av 10-öresmynt förenad med betydande kostnader. Av de olika myntvalörerna är 10-öringen den mest kostsamma. Under 1989 beställdes 220 miljoner 10-öringar till en kostnad av 50 milj. kr. Mätningar visar att ca 10 % av de 10-öringar som är i cirkulation försvinner varje år. Det stora svinnet innebär att 80–100 miljoner 10-öringar måste tillverkas varje år enbart för att bibehålla samma antal mynt i cirkulation. Flera skäl talar således för att 10-öringen bör dras in.

Sedan 1989 är riksbanken ensam ansvarig för utgivningen av mynt. Det ankommer således på riksbanken att avgöra om och när en eventuell indragning av 10-öresmyntet skall ske. Enligt vad utskottet inhämtat prövas frågan för närvarande av riksbanken.

Eftersom det är riksbankens sak att pröva den av motionären aktualiserade frågan och fullmäktige redan har sin uppmärksamhet riktad på problemet bör motionen inte föranleda någon åtgärd från riksdagens sida. Utskottet avstyrker därför motion Fi719 (m).

I *motion Fi724* av Nils T Svensson och Gunnar Nilsson (båda s) begärs att riksdagen skall göra ett tillkännagivande om att ett eventuellt nytt 10-kronorsmynt skall ges ut i en helt nickelfri legering.

Riksbanksfullmäktige har i slutet av mars 1990 beslutat att ge ut ett 10-kronorsmynt och en 20-kronorsedel. Det nya myntet som ersätter 10-kronorssedeln skall präglas i en gulmetall. För att utesluta allergiska reaktioner kommer myntet att utföras i en helt nickelfri legering. Det nya myntet kommer att ges ut inom de närmaste tre åren.

Eftersom motionärernas önskemål till fullo blivit tillgodosett genom fullmäktiges beslut erfordras inget ytterligare initiativ från riksdagens sida. Utskottet avstyrker därför motion Fi724 (s).

I *motion Fi729* föreslår Ivar Virgin (m) att *riksbankens innehav av guld* successivt säljs ut på den öppna marknaden. Enligt motionären visar sig guld vid noggrannare analys vara en sämre tillgång i ett lands valutaresev än andra placeringar. En successiv utförsäljning på den öppna marknaden borde därför vara fördelaktig, hävdar motionären.

Utskottet får med anledning härav anföra följande. Riksbankens guldinnehav är en del av den svenska valutareserven. Vid utgången av 1989 uppgick detta till 188 586,9 kg, vilket är 109,9 kg mindre än året dessförinnan. Minskningen motsvarar den kvantitet guld som använts för tillverkning av minnesmynt. På riksbankens balansräkning är guldinnehavet upptaget med 1 167 milj. kr. Guldet har därvid värderats till 6 190:08 kr./kg fint guld. Räknat på marknadsvärdet motsvarar riksbankens guldinnehav ca 15 miljarder kronor.

Utskottet har vid de tre senaste riksmötena behandlat motioner med snarlika förslag av samme motionär. Dessa motioner har på förslag av finansutskottet avslagits av riksdagen (senast 1988/89:FiU27, rskr. 232). Utskottet har motiverat sitt ställningstagande med att guldinnehavet kan ses som en säkerhet avsedd att utnyttjas i sådana kris- och krigssituationer då andra handlingsalternativ inte står till buds för centralbanken. Av intresse är också, har utskottet ansett, att guldtillgångar i allmänhet har varit en mycket god placering sett över en längre tidsperiod.

Utskottet vill i detta sammanhang också erinra om att riksbanken ansvarar för valutapolitiken. Detta ansvar — som för övrigt numera är grundlagsfäst (RF 9 kap. 12 §) — omfattar också förvaltningen av valutareserven och dispositioner som påverkar dess sammansättning. Det bör således inte ankomma på riksdagen att föreskriva hur valuta-

reserven skall vara uppbyggd och i vilka valutor den skall placeras. Riksdagen bör inte genom uttalanden begränsa fullmäktiges handlingsfrihet i detta avseende.

Med det anförda avstyrker utskottet motion Fi729 (m).

Från och med verksamhetsåret 1988 tillämpas nya principer för *dispositionen av riksbankens resultat*. För att motverka stora variationer låter man de fem senaste årens genomsnittliga resultat ligga till grund för dispositionerna. Varje år skall av detta genomsnittresultat 80 % levereras in till statsverket och 10 % sättas av till dispositionsfonden. Inleveransen till statsverket avrundas till jämnt hundratal miljoner kronor.

Riksbankens resultat 1989 före bokslutsdispositioner är 7 574 milj. kr. För perioden 1985—1989 är det genomsnittliga resultatet 7 527 milj. kr. I enlighet med de nya riktlinjerna föreslår fullmäktige att 6 000 milj. kr. levereras in till statsverket och att 753 milj. kr. överförs till dispositionsfonden. Återstoden av 1989 års resultat före bokslutsdispositioner, 821 milj. kr., har satts av till resultatutjämningskonto.

I enlighet med de nya principerna inlevereras därjämte till statsverket en avkastning på medel som är inestående på s.k. särskilda räkningar i riksbanken. Avkastningen på dessa medel beräknas därvid som räntan på sex månaders statsskuldväxlar. Avkastningen, som redovisas som en räntekostnad i riksbankens resultaträkning, uppgick under 1989 till 2 921 milj. kr. och har i januari 1990 överförs till statsverket.

Riksbanken övertog från staten den 1 juli 1986 ansvaret för tillverkning och utgivning av mynt. I ett av de riksdagsbeslut som ligger till grund för förändringen (prop. 1985/86:108, FiU 25, rskr. 264) förutsattes att nyordningen skulle vara neutral från statsbudgetsynpunkt. Det uttalades att statsverket skulle *kompenseras för bortfallet av myntningen* och att bytet av huvudman inte skulle påverka statsbudgeten på ett ogynnsamt sätt. Regeringen och riksbanken förutsattes samråda i denna fråga. Ett sådant samråd har nu ägt rum och utmynnat i en överenskommelse om att riksbanken skall leverera in ett engångsbelopp på 1 000 milj. kr. som kompensation för bytet av huvudman.

Överföringarna till statsverket under budgetåret 1989/90 skulle därmed uppgå till 9 921 milj. kr., varav 6 000 milj. kr. hänför sig 1989 års resultat, 2 921 milj. kr. till avkastningen på särskilda räkningar och 1 000 milj. kr. till bytet av huvudman för mynttillverkningen.

Utskottet har inget att erinra mot den av fullmäktige föreslagna dispositionen av 1989 års resultat, inte heller mot förslaget till kompensation för ändrat huvudmannaskap för mynttillverkningen. Utskottet har vid sin granskning av riksbankens förvaltning under 1989 inte funnit något som föranleder särskilt uttalande. I likhet med riksdagens revisorer tillstyrker utskottet därför att fullmäktige beviljas ansvarsfrihet för sin förvaltning under 1989.

Utskottet biträder också revisorernas förslag att riksdagen skall fastställa den *balansräkning och resultaträkning* för 1989 som finns intagen i riksbankens förvaltningsberättelse. Balansräkningen och resultaträkningen finns även fogad till detta betänkande som *bilaga 1* resp. 2.

1989/90:FiU27

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *riksbankens oberoende*
att riksdagen avslår motion 1989/90:Fi705,
res. (m, fp)
2. beträffande *avskaffande av 10-öringen*
att riksdagen avslår motion 1989/90:Fi719,
3. beträffande *nickelfritt 10-kronorsmynt*
att riksdagen avslår motion 1989/90:Fi724,
4. beträffande *riksbankens innehav av guld*
att riksdagen avslår motion 1989/90:Fi729,
5. beträffande *ansvarsfrihet för riksbankens förvaltning*
att riksdagen beviljar fullmäktige i riksbanken ansvarsfrihet för förvaltningen av riksbanken under år 1989,
6. beträffande *riksbankens balans- och resultaträkning*
att riksdagen fastställer riksbankens i *bilagorna 1* och 2 återgivna balansräkning och resultaträkning för år 1989,
7. beträffande *disposition av riksbankens resultat*
att riksdagen beslutar att av riksbankens resultat skall *dels* 6 000 000 000 kr. levereras in till statsverket under budgetåret 1989/90,
dels 752 924 014 kr. överföras till dispositionsfonden,
8. beträffande *kompensation för bortfall av myntning*
att riksdagen beslutar att från dispositionsfonden skall 1 000 000 000 kr. överföras till statsverket.

Stockholm den 26 april 1990

På finansutskottets vägnar

Anne Wibble

Närvarande: Anne Wibble (fp), Roland Sundgren (s), Lars Tobisson (m), Arne Andersson i Gamleby (s), Gunnar Björk (c), Per Olof Håkansson (s), Rune Rydén (m), Iris Mårtensson (s), Lisbet Calner (s), Arne Kjörnsberg (s), Filip Fridolfsson (m), Lars De Geer (fp), Ivar Franzén (c), Lars-Ove Hagberg (vpk), Carl Frick (mp), Marianne Carlström (s) och Sonia Karlsson (s).

Reservation

Riksbankens oberoende (mom. 1)

Anne Wibble (fp), Lars Tobisson (m), Rune Rydén (m), Filip Fridolfsson (m) och Lars De Geer (fp) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 3 som börjar med "Utskottet får" och slutar med "motion Fi705 (m)" bort ha följande lydelse:

Såsom framhålls i motionen finns det internationellt en tendens att ge finanspolitiken en mer långsiktig inriktning mot strukturella mål, medan stabiliseringspolitiken i växande utsträckning bedrivs med penningpolitiska medel. Detta har lett till större effektivitet i kampen mot inflationen och därmed också till en mer balanserad tillväxt. Internationella jämförelser visar också att länder med oberoende centralbanker haft större framgång med stabiliseringspolitiken än länder vars centralbanker är mindre självständiga. I detta sammanhang intar Sveriges riksbank en mittenposition bland industriländernas centralbanker.

Utskottet delar motionärernas uppfattning att det är angeläget att nu vidta ytterligare åtgärder för att stärka riksbankens oberoende. Riksbankens möjligheter att föra en kraftfull penningpolitik skulle därmed förbättras vilket är angeläget i och med att penningpolitiken vuxit i betydelse. Hittills har den höga svenska inflationstakten inte kunnat nedbringas i nivå med vad som gäller i våra viktigaste konkurrentländer.

I motionen redovisas ett antal konkreta förslag som var för sig är avsedda att stärka riksbankens ställning. Utskottet ser dessa förslag som en lämplig fortsättning på det förändringsarbete som inleddes för några år sedan med statsskuldspolitiska kommitténs (SPOK) översyn och som utmynnade i ett antal nya lagar inom riksbankens verksamhetsområde.

I syfte att stärka riksbankens oberoende bör sålunda valbarhetsvillkoren för ledamot i fullmäktige skärpas. Enligt nuvarande regler får fullmäktig inte vara statsråd, ej heller ledamot eller suppleant i kreditinstitutets styrelse. Med tillkomsten av den nya riksbankslagen 1989 avskaffades regeringens rätt att utse ordförande i riksbanksfullmäktige. Förändringen vidtogs för att markera riksbankens ställning som riksdagsorgan. Såsom motionärerna påpekar får det därför anses strida mot den nya lagstiftningens andemening när man via val i riksdagen lät en statssekreterare i finansdepartementet sitta kvar som ordförande i riksbanksfullmäktige fram till våren 1990. Förbudet för ett statsråd, exempelvis finansministern, att ingå i fullmäktige borde i lika mån gälla dennes närmaste politiska medarbetare. Av motsvarande skäl bör i fortsättningen samtliga anställda i statsdepartementen uteslutas från valbarhet till riksbanksfullmäktige.

Det kan övervägas om inte kretsen av valbara personer bör begränsas ytterligare. Så t.ex. kan det sättas i fråga om uppdraget som riksdagsledamot skall vara förenligt med ledamotskap i riksbanksfullmäktige.

Ett annat sätt att stärka riksbanksfullmäktiges självständighet är att förlänga mandatperioden för ledamöterna till sju år och att införa ett rullande valsystem där en plats förnyas varje år.

Ändamålet för riksbankens verksamhet kan enligt utskottets mening också behöva preciseras. I de lagar som reglerar riksbankens verksamhet är föreskrivet att riksbanken är ansvarig för valuta- och kreditpolitiken samt för ett säkert och effektivt betalningsväsende. Denna föreskrift bör enligt utskottets mening kompletteras med en mer preciserad målangivelse i enlighet med motionärernas förslag. Till de aktuella ändamålsparagraferna bör sålunda fogas ett ekonomisk-politiskt mål av innebörd att riksbanken skall ha till uppgift att värna om kronans yttre och inre värde.

Även om strävan skall vara att tillförsäkra riksbanken en mer självständig ställning kan, som motionärerna påpekar, inte dess verksamhet bedrivas frikopplad från den ekonomiska politiken i övrigt. Redan vid den föregående översynen av lagstiftningen tillkom regler om samrådsskyldighet med regeringen. Samrådet med riksdagen bör säkerställas genom att riksbankschefen framträder inför finansutskottet vid fyra tillfällen per år. Det bör ske i anslutning till riksmötets öppnande i oktober, vid överlämnandet av finansplanen i januari, vid framläggandet av riksbankens årsberättelse i februari samt vid överlämnandet av den reviderade finansplanen i slutet av april.

Regeringen bör skyndsamt återkomma till riksdagen med förslag till lagreglering av vad utskottet här anfört.

dels att utskottets hemställan under 1 bort ha följande lydelse:

1. beträffande *riksbankens oberoende*

att riksdagen med bifall till motion 1989/90:Fi705 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört om åtgärder för att stärka riksbankens oberoende,

Särskilt yttrande

Riksbankens oberoende (mom. 1)

Gunnar Björk och Ivar Franzén (båda c) anför:

Enligt vår mening ter det sig motiverat att se över riksbankens ställning för att finna former som ökar bankens självständighet och oberoende. Liksom fallet var med statsskuldspolitiska kommittén bör en sådan översyn göras inom ramen för en parlamentariskt sammansatt utredning.

Tillgångar, Mkr	Balans		
	1989	1988	1987
Guld och utländska tillgångar			
Guld	1 167	1 168	1 168
Särskilda dragningsrätter i Internationella valutafonden	2 145	2 482	1 735
Reservposition i Internationella valutafonden	2 075	2 080	2 296
Utländska banker och värdepapper m. m., nettobelopp	55 317	48 011	45 089
Guld och valutareserv	60 704	53 741	50 288
Sveriges andel i Internationella återuppbyggnadsbankens grundfond, inbetalt belopp	593	444	444
Övriga utländska tillgångar	5	3	3
Inhemska tillgångar			
Skattkammарväxlar	–	13 685	18 354
Övriga statspapper m. m.	58 461	79 225	77 343
Statspapper och obligationer	58 461	92 910	95 697
Utlåning, riksgäldskontoret	30 442	–	–
Utlåning, banker	27 868	17 403	2 402
Utlåning, allmänheten	39	141	340
Utlåning	58 349	17 544	2 742
Övriga inhemska tillgångar	103	42	3 228
Summa tillgångar	178 215	164 684	152 402

Inom linjen förda poster 1989: 1 655 mkr not 38

räkning

Skulder och eget kapital, Mkr

1989/90:FiU27

Bilaga 1

	1989	1988	1987
Utländska skulder			
Nettotilldelning av särskilda dragningsrätter i Internationella valutafonden . . .	2 017	2 035	2 047
Övriga utländska skulder	90	1	35
Inhemska skulder			
Checkräkning, staten	–	7	8
Checkräkning, banker	–	–	19
Checkräkning, övriga	5 381	3 641	2 585
Checkräkning	5 381	3 648	2 612
Kassakravsmedel, banker	12 107	11 518	7 556
Kassakravsmedel, finansbolag	3 759	4 238	–
Kassakravsmedel	15 866	15 756	7 556
Konton för investering m. m.	17 335	14 765	12 982
Särskilda investeringskonton	452	588	1 034
Förnyelsekonton	1 019	1 375	2 088
Likviditetskonton, kommuner	–	–	4 370
Likviditetskonton, företag	7 724	6 791	7 538
Särskilda räkningar	26 530	23 519	28 012
Övriga inhemska skulder	3 012	2 175	327
Utelöpande sedlar och mynt			
Sedlar	66 079	59 451	56 303
Mynt	2 229	2 063	1 922
Utelöpande sedlar och mynt	68 308	61 514	58 225
Resultatutjämningskonto	30 755	29 934	27 900
Eget kapital	19 503	18 678	18 670
Årets resultat	6 753	7 424	7 018
Summa skulder och eget kapital	178 215	164 684	152 402

Resultaträkning

1989/90:FiU27

Bilaga 2

Mkr

	1989	1988	1987
Utländska rörelsen			
Ränteintäkter	4 049	3 023	4 202
Räntekostnader	- 171	- 135	- 158
Omvärdering av valutor	-1 476	- 164	-2 063
Summa utländska rörelsen	2 402	2 724	1 981
Inhemska rörelsen			
Ränteintäkter av statspapper m.m.	5 494	7 915	8 822
Ränteintäkter av utlåning till banker m. m.	4 062	1 618	711
Räntekostnader	-3 883	-2 858	-1 195
Omvärdering av värdepapper	-	-	13 321
Summa inhemska rörelsen	5 673	6 675	21 659
Förvaltningsintäkter	69	65	64
Förvaltningskostnader	- 582	- 553	- 486
Övriga intäkter	24	-	-
Övriga kostnader	- 12	-	-
Extraordinära intäkter	-	547	-
Resultat före bokslutsdispositioner	7 574	9 458	23 218
Bokslutsdisposition			
Avsättning till resultat- utjämningskonto	- 821	-2 034	-16 200
Årets resultat	6 753	7 424	7 018